

แนวโน้มการใช้สารทำความเย็น

คุณสิร รองรัต
บริษัท คูลเลอร์เทค จำกัด

สารทำความเย็นมีการใช้แพร่หลายในระบบการทำความเย็นและปรับอากาศ ซึ่งสารทำความเย็นที่ใช้ทั่วไปสามารถแบ่งตามคุณสมบัติทางเคมีได้ 4 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ สารกลุ่ม CFC (Chlorofluorocarbon) สารกลุ่ม HFC (Hydrofluorocarbon) สารกลุ่ม HCFC (Hydrochlorofluorocarbon) และสารกลุ่ม HC (Hydrocarbon)

1. สารกลุ่ม CFC (Chlorofluorocarbon) มีส่วนประกอบของ คลอริน ฟลูออริน และคาร์บอน ซึ่งสารทำความเย็นที่คุ้นเคยในกลุ่มนี้คือ R-11 และ R12 หรือเรียกว่า CFC-11 CFC-12 ที่ผ่านมา มีการใช้ทั่วไปอย่างแพร่หลาย มีความปลอดภัยและไม่เป็นพิษ

2. สารกลุ่ม HFC (Hydrofluorocarbon) มีส่วนประกอบของ ไฮโดรเจน ฟลูออริน และคาร์บอน ซึ่งสารทำความเย็นที่คุ้นเคยในกลุ่มนี้คือ R-407C หรือเรียกว่า HFC-407C และ R-134a เหมาะมากสำหรับการใช้งานในแอร์ทั่วไปทั้ง เพาะไม่เมล็ดไฟ ไม่ติดไฟ ไม่กัดกร่อน อุปกรณ์และไม่ทำลายชั้นบรรยากาศโอดีโซนอย่างด้วย

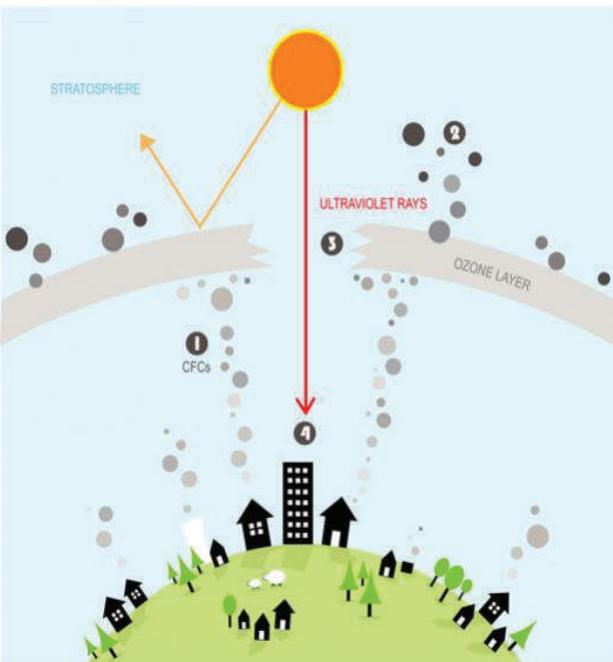
3. สารกลุ่ม HCFC (Hydrochlorofluorocarbon) มีส่วนประกอบของ ไฮโดรเจน คลอริน ฟลูออริน และคาร์บอน ซึ่งสารทำความเย็นในกลุ่มนี้ที่เราคุ้นเคยคือ R-22 ซึ่งเป็นสารทำความเย็นที่เหมาะสมกับระบบของอุปกรณ์ที่มีขนาดเล็ก เช่น เครื่องปรับอากาศ เนื่องจากมีปริมาณจำเพาะน้อยทำให้สามารถลดขนาดของคอมเพรสเซอร์ให้มีขนาดที่เล็กกว่าคอมเพรสเซอร์ที่ใช้สารทำความเย็น R-12 และยังมีแนวโน้มในการร้าวไหลที่น้อยกว่าและราคาถูกกว่า

4. สารกลุ่ม HC (Hydrocarbon) มีส่วนประกอบของ ไฮโดรเจนและคาร์บอน สารทำความเย็นในกลุ่มนี้คือ R-290 ซึ่งสารในกลุ่มนี้ส่งผลกระทบต่อชั้นโอดีโซนน้อยกว่า 3 กลุ่มแรก

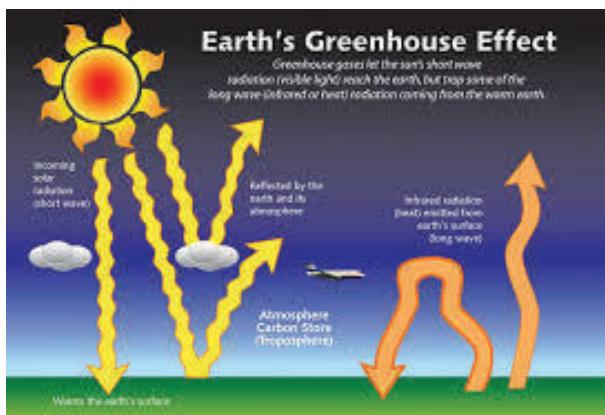
จากการสำรวจในปัจจุบันได้เกิดภาวะโลกร้อนเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณก๊าซเรือนกระจกและที่สำคัญคือการที่ชั้นบรรยากาศโอดีโซนถูกทำลาย ดังนั้นในการเลือกใช้สารทำความเย็น เราจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ด้วย ดังนั้นเพื่อให้การเลือกสารทำความเย็นทัดเทียมเป็นไปได้อย่างเหมาะสม จึงได้มีการกำหนดค่าที่จะสามารถบ่งบอกถึงผลกระทบต่อชั้นโอดีโซนของสารทำความเย็นแต่ละชนิด ซึ่งถูกกำหนดไว้ 2 ค่าหลัก ๆ ดังนี้

1. ODP (Ozone depleting Potential) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงการทำลายชั้นโอดีโซนหรือชั้นบรรยากาศซึ่งค่า ODP จะถูกเปรียบเทียบกับสารทำความเย็น R11 ซึ่งถูกกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 เสมอ

ozone depletion

2. GWP (Global warming Potential) เป็นค่าที่เทียบกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือค่าที่จะแสดงสภาวะเรือนกระจก ซึ่งจะเทียบกับ CO₂ หรือ คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งจะถูกกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 เสมอ

ที่ผ่านมาสารทำความเย็นในกลุ่ม CFC (Chlorofluorocarbon) และ HCFC (Hydrochlorofluorocarbon) มีผลกระทบต่อชั้นบรรยากาศโดยมากหรือแม้กระทั่งสารทำความเย็นในกลุ่ม HFC (Hydrofluorocarbon) ถึงแม้จะไม่มีผลกระทบต่อชั้นบรรยากาศโดยแต่สารทำความเย็นกลุ่มนี้ทำให้เกิดภาวะเรือนกระจก ซึ่งมันมีค่ามากกว่า 4,000 เท่าของคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ดังนั้นจากข้อตกลงพิธีสารเกียวโต จึงได้กำหนดการเลือกใช้สารทำความเย็นให้ควรคำนึงถึงค่าหั่งสองค่านี้ ซึ่งการเลือกใช้สารทำความเย็นที่ดี ควรที่จะมีค่า ODP เป็นศูนย์และค่ามีค่า GWP ที่ต่ำๆ ดังตารางที่แสดงด้านล่างนี้

Type	Examples	ODP*	GWP**	Uses	Other Issues
CFC	R12 R502 R11	High	High	Widely used in most applications until 1990.	Now phased out of production
HCFC	R22 R409A R411B	Low	High	Widely used in many applications. Not recommended for us after 1999.	To be phased out of production in 2015. Their use is also regulated increasingly strictly.
NH ₃ Ammonia	R717	Zero	Very low	Used in industrial systems since the birth of refrigeration.	Toxic and flammable, reacts with copper.
HFC	R134a R404A R407C R410C R507	Zero	High	Started to be used in place of CFCs from about 1990.	Different compressor oil needed, performance of some HFCs not as good as CFCs. Some reliability problems.
HC E.G. propane, iso-butane	R600a R290 Care 30 Care 50 R1270	Zero	Very low	R290 used in some industrial systems for decades. R600a now used in domestic systems. Care 30 and Care 50 now used in some commercial systems.	Flammable, but are very good refrigerants with few changes needed to a CFC/HCFC system.
CO ₂		Zero	Very low	Widely used before the 1950s but superseded by halocarbons. Now being 'rediscovered' as a primary and secondary refrigerant.	Not yet widespread commercial use as a primary refrigerant, but an interesting prospect. (High operating pressures require special materials and construction.)

*ODP – Ozone Depleting Potential; **GDP – Global Warming Potential

สารทำความเย็น และสารทำความเย็น

จากการตระหนักร่วมกันของนานาชาติในเรื่องของ
ภาวะโลกร้อน ทำให้มีกลุ่มผู้ผลิตสารทำความเย็นที่คิดค้น

สารทำความเย็นตัวใหม่ๆ โดยมีเป้าหมายที่จะลดอัตรา
ภาระการทำโลกร้อนให้ต่ำและกลุ่มนี้มุ่งไปสู่การใช้สารทำ
ความเย็นธรรมชาติ ซึ่งสารทำความเย็นกลุ่มนี้เป็นสารที่
พบอยู่ในธรรมชาติประกอบด้วย CO₂ / HC / NH₃ /
น้ำ / อากาศ เรียกว่า Natural five อย่างไรก็ตามมี
หน่วยงานที่พยายามผลักดันการใช้สารทำความเย็น
ธรรมชาติได้รวบรวมข้อมูลและทำให้เห็นว่า สารทำความเย็น
เย็นธรรมชาติจะเป็นคำตอบที่ดีที่สุด เพราะในท้ายที่สุด
สารทำความเย็นจะต้องมุ่งสู่ GWP ที่เป็นศูนย์ในอีกไม่นาน

SUMMARY: HARMFUL AND CLIMATE-FRIENDLY REFRIGERANTS

	Ozone Depletion Potential	Global Warming Potential
Synthetic Refrigerants		
CFC	High	Very High
HCFC	Very Low	Very High
HFC	Zero	Mostly High
Natural Refrigerants		
HC	Zero	Negligible
CO ₂	Zero	Negligible
NH ₃	Zero	Zero
Water	Zero	Zero
Air	Zero	Zero

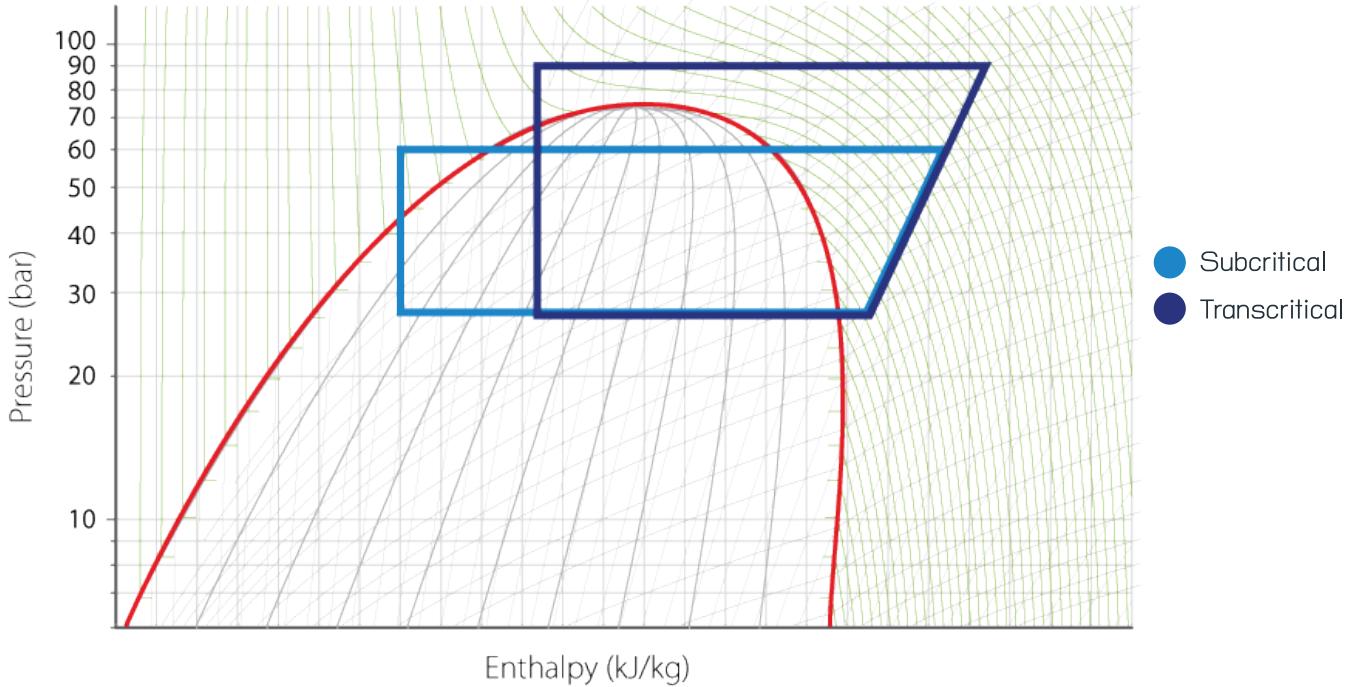
สารทำความเย็นธรรมชาติ คือสารที่พบเจ้อยู่ใน
สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป มีค่า ODP=0 และมีค่า GWP
ที่ต่ำมาก ๆ สารทำความเย็นธรรมชาติที่มีการใช้งานกัน
อย่างแพร่หลาย เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ (R-744) หรือ
พรม ไฮโดรคาร์บอน เช่น Propane (R-290) หรือ

Isobutane (R-600) หรือ แอมโมเนียม (R-717) นอกจาก
นี้ยังมีสารทำความเย็นธรรมชาติ เช่น น้ำ (R718) อากาศ
(R-729) ซึ่งจะใช้สำหรับงานเฉพาะทาง หรือ Sulfur
dioxide (SO₂) และ Methyl chloride (CH₃Cl) ซึ่งสาร
กลุ่มนี้ไม่ได้นำมาใช้งานแล้ว

Refrigerant	ASHRAE number	Molecular formula	Safety group	GWP	ODP	Critical temperature (°C)	Critical pressure (bar)	Normal boiling temperature (°C)
Carbon dioxide	R-744	CO ₂	A1	1	0	31.2	73.8	-79
Propane	R-290	C ₃ H ₈	A3	3.3	0	96.7	42.6	-42
Isobutane	R-600a	C ₄ H ₁₀	A3	4	0	135	36.5	-11.7
Propylene	R-1270	C ₃ H ₆	A3	1.8	0	92.4	46.3	-48
Ammonia	R-717	NH ₃	B2L	0	0	132.4	112.8	-33

คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) คือ ของเหลวที่ไม่มีสิ่ง
มีน้ำหนักมากกว่าอากาศที่ส่วนใหญ่ไม่มีลิ่นที่ความ
เข้มข้นต่ำ ไม่ติดไฟและไม่มีพิษ ซึ่งจัดอยู่ใน Class A1
ตามมาตรฐาน ASHRAE Standard 34

คาร์บอนไดออกไซด์ ไม่มีผลกระทบต่อชั้นโอดีซิน
หรือมีค่า ODP = 0 และมีค่า GWP = 1 คาร์บอนได
ออกไซด์ถูกใช้อย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมทำความเย็น
เนื่องจากมีราคาถูกและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาร้อนที่ดี

เนื่องจากคาร์บอนไดออกไซด์มีจุด Critical point ที่ อุณหภูมิ 31.2C หรือ 73.8 bars ซึ่งในการใช้งานนอกจากที่จะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการใช้งานแล้วยังจะต้องคำนึงถึงอุปกรณ์ต่างๆในระบบว่าสามารถรองรับความดันระบบที่สูงได้ด้วย ที่ผ่านมา มีความพยายามที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้คาร์บอนไดออกไซด์เป็นสารทำความเย็นในระบบเครื่องทำความเย็น โดยเฉพาะประเภทในเขตร้อน ไม่ว่าจะเป็นระบบทำความเย็น 2 วงจร (Parallel compressor) หรือ การนำ Ejector มาใช้งาน และหลักหลาวยัง ซึ่งสารคาร์บอนไดออกไซด์ถือว่าเป็นทางเลือกตัวหนึ่งที่จะมาทดแทนการใช้สารทำความเย็นสังเคราะห์ได้

ไฮโดรคาร์บอน คือสารประกอบ คาร์บอนและไฮโดรเจน เป็นสารที่ไม่มีกิ่นและไม่มีพิษแต่เป็นสารติดไฟ จัดอยู่ใน Class A3 มีค่า ODP = 0 และมีค่า GWP ที่ต่ำ ซึ่งสารทำความเย็นในกลุ่ม HydroCarbon ที่เรา熟悉的กันดีก็คือ Propane (R-290), Isobutane (R-600) ไฮโดรคาร์บอน มีค่าความดันไกล์เดียวเทียบกับสารทำความเย็นที่ใช้กันอยู่ทั่วไปจึงสามารถนำมาใช้แทนกันได้โดยที่อุปกรณ์ไม่จำเป็นต้องถูกออกแบบมาโดยเฉพาะ นอกจากนั้นไฮโดรคาร์บอนมีค่าประสิทธิภาพการนำพาความร้อนที่ดีกว่าสารทำความเย็นตรารถ HFC ที่ใช้กันแพร่หลาย กันกว่า การใช้สารทำความเย็นที่เท่ากัน ไฮโดรคาร์บอนจะมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า

แต่อุปสรรคหลักในการใช้สารทำความเย็นชนิดนี้ ก็คือ การที่ไฮโดรคาร์บอนเป็นสารที่ติดไฟ ซึ่งปริมาณใน

การใช้งานในระบบจะถูกจำกัดเพื่อไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน ความปลอดภัย ดังนั้น การใช้งานไฮโดรคาร์บอนในระบบเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ จึงถูกจำกัดอยู่ในระบบที่มีขนาดเล็กจนถึงปานกลาง

แอมโมเนีย (R717) คือ สารทำความเย็นที่ไม่มีสี ติดไฟ มีความเป็นพิษสูง ซึ่งถูกจัดอยู่ในกลุ่ม B2L แต่เนื่องจากมันมีกิ่นที่ค่อนข้างเป็นเอกลักษณ์ จึงทำให้ง่ายในการที่จะหลีกเลี่ยงและเตรียมการป้องกัน แอมโมเนีย มีค่า ODP และ GWP เป็นศูนย์ทั้งคู่ ซึ่งถือเป็นสารทำความเย็นในอุดมคติที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเลย แอมโมเนีย มีราคาถูกและมีช่วงความดันในการทำงานที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำไป มีค่าประสิทธิภาพการนำความร้อนที่ดี ซึ่งสามารถใช้ในระบบขนาดใหญ่ทั้งระบบที่ต้องการทำอุณหภูมิต่ำๆ จนถึงอุณหภูมิปานกลาง อย่างไรก็ตามเนื่องจากความเป็นพิษที่สูงของแอมโมเนีย ทำให้การใช้งานถูกจำกัดในพื้นที่เฉพาะ

แม้ปัจจุบัน จะมีการห้ามผลิตและห้ามจำหน่ายสารทำความเย็นบางตัวที่มีผลกระทบต่อโลกลaicไปบ้างแล้ว รวมถึงมีการจำกัดการใช้งานของสารทำความเย็นที่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อโลก ให้มีปริมาณการใช้งานลดน้อยลงค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับปริมาณการใช้งานที่ผ่านมา แต่นั้นก็เป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้น ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายในการรณรงค์ให้มีการใช้สารทำความเย็นที่มีความเหมาะสมกับระบบทำความเย็นและที่สำคัญจะต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย